

NR 3 - STYCZEŃ - LUTY 2022

Trzy Klucze

Magazyn dla dyrektorów, nauczycieli, rodziców
poświęcony nauczaniu, wychowaniu, profilaktyce.

Zacznij...

W życiu mierzymy się z różnymi sytuacjami, spotykamy wielu ludzi, współpracujemy z różnymi osobami. Z niektórymi łączy nas przyjacielska zażyłość, z innymi powierzchowna znajomość. Wspólnym mianownikiem łączącym wszystkie sprawy i osoby jest nasza postawa.

Postawy ludzkie bywają różne. Podobno znane są gdzieś w świecie przypadki osób, które - miast koncentrować się na własnych zadaniach i obowiązkach (mówiąc krótko sprawach) oraz ich sumiennym i rzetelnym realizowaniu - tracą czas i energię na zastanawianie się, czym zajmują się inni i czy zajmują się właściwie.

Patrząc z przymrużeniem oka, możemy przyjąć, że postawa taka wynika z troski, a osoba nasza po prostu, zwyczajnie leży komuś na sercu. Nie zakładamy przecież, że moglibyśmy być solą w oku zainteresowanego. Choć czasem, w chwilach zwątpienia, może do głowy zakraść się slogan ze starej, polskiej komedii: „podłość ludzka nie ma granic”.

Na szczęście to nie u nas i nie warto adaptować tych światowych przypadków do naszej polskiej, oświatowej wspólnoty.

Warto natomiast, szczególnie, że nowy rok sprzyja początkom, by zacznem dla naszej tegorocznej postawy stała się dewiza: zacznij od siebie.

Nie jest to bynajmniej zachęta do egocentryzmu, lecz autorefleksji; do unikania niezdrowej ciekawości patrzenia na innych, a w zamian kształtowania swojej postawy będącej dla innych wzorem.

Zacznijmy od siebie. Dla dobra wielkopolskiej oświaty.

Redakcja

W numerze:

Mistrzem być!

STRONA 2

Kodeks
wielkoPOLSKIEGO
Nauczyciela

STRONA 3

Nauczyciele

STRONA 4

Podaj dalej...

STRONA 6

Perły
wielkoPOLSKIEJ
oświaty

STRONA 8

Co piszczy w...?

STRONA 10

Mistrzem być!

Być nauczycielem, czyli udział w niezwykłych mistrzostwach

Mistrzostwa to wysiłek, rywalizacja, niewątpliwie jakaś forma walki. Nauczyciel z powołania do tej roli pragnie w niej być jak najlepszy. Jeżeli na tym mu nie zależy, to z pewnością powinien zająć się inną formą aktywności zawodowej.

Moje zadanie to przedstawić temat nauczyciel – mistrzem. Sprawdzam więc etymologię słowa mistrz. Wiem, że mistrz to magister, czyli przełożony, inaczej nauczyciel; w złożeniach: kuchmistrz, burmistrz, zegarmistrz, sztukmistrz...

Odpowiednie słowniki informują też, że mistrz to również majster. Ciekawe, prawda? A więc idąc jeszcze dalej, mamy słowo zmagistrować. A oznacza ono z jednej strony zrobienie czegoś prostymi narzędziami, ale z drugiej jest to zrobienie czegoś złego. No i na końcu jest jeszcze jedno określenie: majster klepka.

Czyniąc sobie żarty, takie jak powyżej, z niezwykle wymagającego zawodu, przychodzi mi na myśl, że nauczyciel – wszelkiej specjalizacji - powinien być mistrzem słowa. Bo przecież nauczyciel stale mówi: słowami przede wszystkim, ale też gestami i sposobem reagowania na sytuacje, czyli cały czas sobą. A uczniowie nieustannie patrzą albo nie, słuchają albo nie, naśladują albo nie, no i podziwiają lub przeciwnie -krytykują.

Teraz więc czas na poważniejszą refleksję, wynikającą z literatury poświęconej zadaniom nauczyciela. Wymagają one dojrzałości. Charakterystyka dojrzałości przedstawiana współcześnie obejmuje zwykle sprawę kompetencji, natomiast w tradycyjnym ujęciu pojawia się wątek mądrości.

Niewątpliwie podstawowe jest pojęcie tożsamości. Tożsamość - dowód tożsamości to rozumienie, kim jestem jako człowiek. W tym miejscu przydałby się wykład na temat personalizmu, czyli pochodzenia człowieka, a co się z tym wiąże celu - czy też sensu - jego życia.

Tu już dochodzimy do pytania, jak ustawiać hierarchie wartości, do których dążymy. Na tych odpowiedziach opiera się stawanie się mistrzem, czyli kimś, kto naprawdę wie, co jest ważne, a potem uczy się przez całe zawodowe życie, jak postępować w konkretnej sytuacji edukacyjnej.

Nie wydaje mi się, aby ogół nauczycieli interesował się obecnie tymi właśnie kwestiami. Może jednak znajdują się sprzyjające okoliczności do rzetelnego zanalizowania tego problemu, bo przecież dopiero z odpowiedzi na pytania o tożsamość człowieka powstają dalsze: to czego uczyć (myślę tu o zasadach ogólnych), a następnie jak uczyć, aby zainteresować i prowadzić do zrozumienia podejmowanych tematów, a ostatecznie do uczenia się i stosowania poznanej wiedzy?

Na zakończenie powiedzenie hinduskie: nie musisz być lepszy od innych, wystarczy, abyś był lepszy od siebie z poprzedniego dnia.

To też jakaś myśl.

dr Iwona Roszkiewicz
Akademia Królowej Jadwigi

Kodeks wielkoPOLSKIEGO Nauczyciela

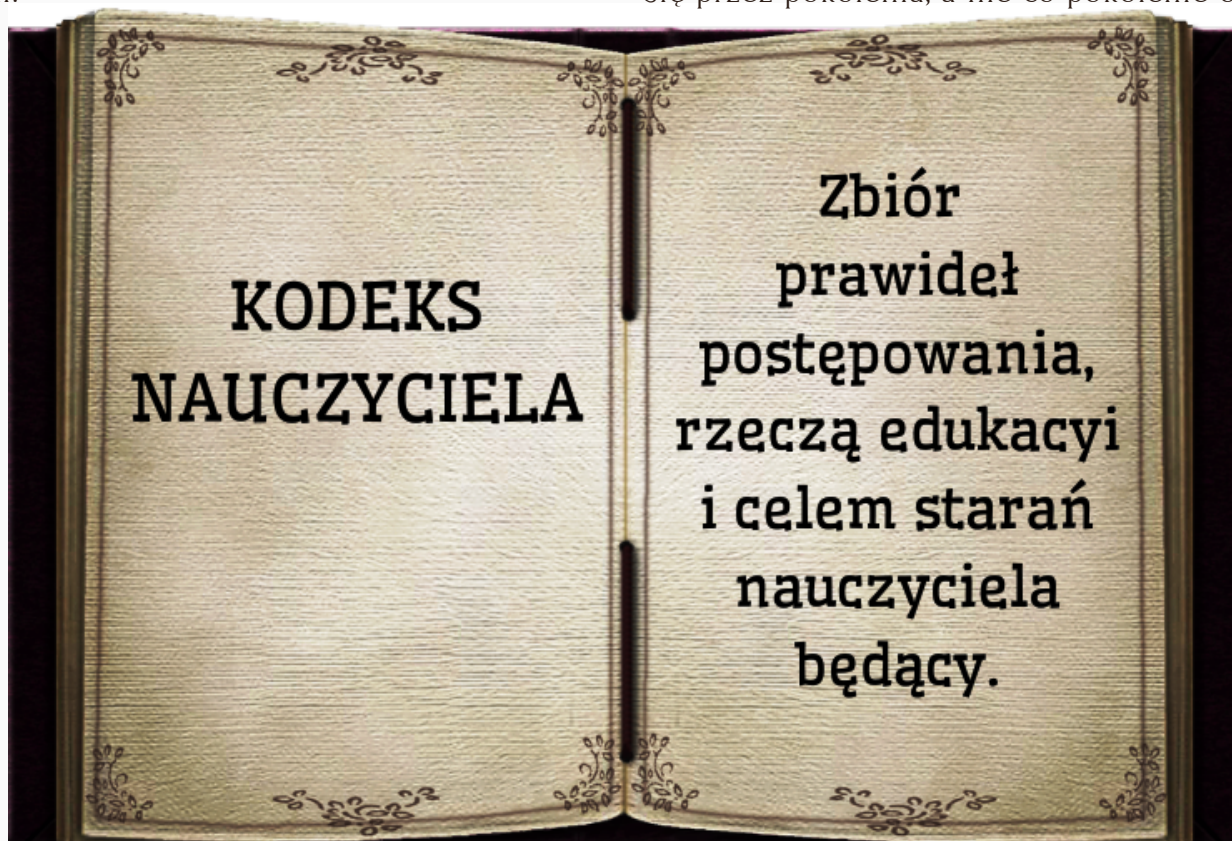
Kodeksów jest wiele: cywilny, rodzinny, karny, morski, pracy, wyborczy, etc. Ponoć nawet piraci i złodzieje mają swój własny kodeks. Nie mogą przecież funkcjonować zupełnie poza prawem.

Kodeks z definicji coś zbiera, systematyzuje, reguluje i to określoną, konkretną dziedzinę, a nie cokolwiek czy byle co. Jest to zatem rzecz ważna, stanowiąca podstawę i ramy poruszania się oraz działania w danym obszarze stosunków społecznych, której celem jest zachowanie ładu i prawidłowego stanu rzeczy.

W naszym porządku prawnym określany jest również pojęciem prawo, będąc z nim równocześnie tożsame, np.: prawo o ruchu drogowym.

Spisany wówczas językiem dalekim od współczesnego, pod względem przekazu i treści nie starcił nic na aktualności; bo, choć czasy nastały inne, nowe, postępowe, misja i zadania nauczyciela są wciąż te same, niezmiennie, ważne i odpowiedzialne: wychowanie, kształtowanie, nauczanie i przygotowanie młodych, by wyrosli na odpowiedzialnych, dojrzałych, wartościowych dorosłych, na sercu których leży dobro ludzkości i Ojczyzny.

Sięgnijmy więc do źródeł. W oparciu o nie postaramy się stworzyć współczesny, aktualny kodeks nauczyciela, z poszanowaniem myśli oraz wkładu przeszłych nauczycieli i pedagogów, ponieważ prawdziwe i trwałe bogactwo buduje się przez pokolenia, a nie co pokolenie od nowa.

Profesja nauczyciela niewątpliwie należy do tych dziedzin stosunków społecznych, które na swój własny kodeks zasługują, mieć i stosować go powinny. Został zresztą takowy stworzony już w wieku XVIII, jako część dzieła pt.: "Ustawy Komissyi Edukacyi Narodowej dla Stanu Akademickiego i na szkoły w krajach Rzeczypospolitej przepisane", którego pełne, poprawione wydanie miało miejsce w 1783 r.

Zapraszamy chętnych nauczycieli, dyrektorów, pedagogów, rodziców do włączenia się w inicjatywę stworzenia "Kodeksu wielkoPOLSKIEGO Nauczyciela", poprzez przesyłanie własnych, sprawdzonych zasad postępowania dla edukacji ważnych i nauczycielom pomocnych.

Kontakt: redakcja@ko.poznan.pl

Nauczyciele

Skoro włożony na siebie obowiązek przyjmie Nauczyciel; przejęty ważnością urzędu i świętością powinności swoich zabierze się do wykonania onych z jak największą gorliwością o pospolite ludzkości i Ojczyzny dobro.

Uważać siebie będzie, jako obywatela służącego Ojczyźnie w wychowaniu synów jej, a współobywatelów swoich. Rozważy istotę edukacji człowieka i obywatela, jako ona zależy na tym, aby ucznia sposobnym ze wszystkich miar uczynić do tego, żeby i jemu było dobrze i z nim było dobrze.

Cokolwiek stanowi szczęśliwość szczególną człowieka, zdrowie, cnota i obyczaje, rozsądek pewny, dobry rząd domowy, miłość, przyjaźń i szacunek u drugich; cokolwiek składa szczęśliwość publiczną, równa i najściślejsza sprawiedliwość, prawodawstwo mądre, obrona krajowa, cnoty obywatelskie, niepodległość w zdaniu, szlachetność myśli i postępów, szanowanie jako najświętsze własności cudzej; to wszystko jest rzeczą edukacji i celem starań nauczyciela.

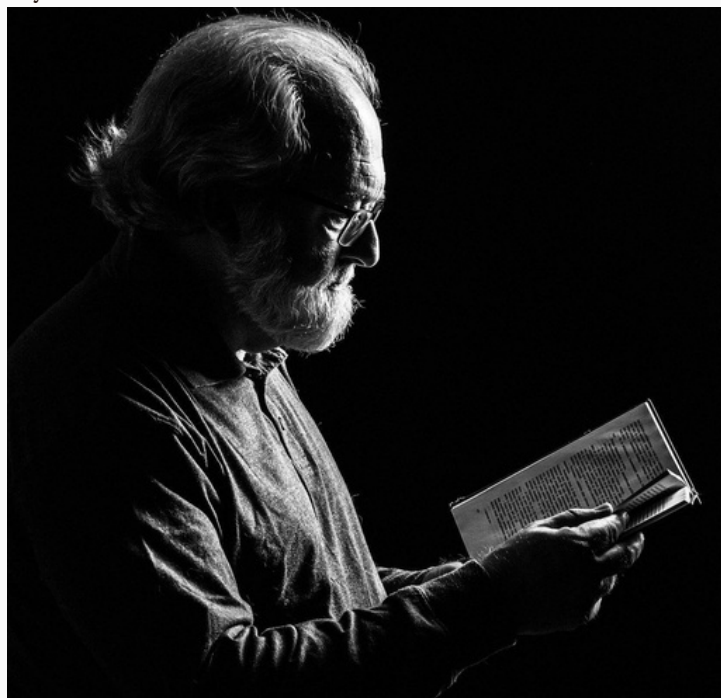
Biorąc się zatem do tej posługi, te w ogólności przepisy za prawa swego postępowania mieć będzie.

Nauczyciel każdy powinien być o tym przekonany, że przymioty jego rozumu i serca wpłyną w rozum i serce uczniów. Trzeba nauczycielowi jaśnie widzieć rzeczy, znać grunt człowieka, skłonności, namiętności, pojętność każdemu wiekowi właściwą, związek umiejętności ludzkich.

Trzeba być pobożnym, czułym, nienaruszonym, sprawiedliwym, gorliwym o dobro pospolite ludzi, i szczególne swoich uczniów. Ktokolwiek się podejmuje tej usługi Ojczyźnie swojej, roztrząsać ma dobrze obowiązek, który bierze na siebie, siły które przynosi.

Uczyć się sam powinien, czytać książki moralne czystej nauki, czytać dzieła dobrych Logików dających poznawać postępowanie i związek myśli człowieka, czytać książki o sposobie uczenia.

Mianowicie obowiązani są Nauczyciele książki elementarne, pierwej nim je wykladać uczniom poczną, z jak największą pilnością przeczytać, ich układ i całą osnowę z gruntu zrozumieć, naukę w nich zawartą i sposób prowadzenia onej tam przepisany zupełnie przejąć, rachować się z sobą samym po szkole, rozmyślać o postępach swoich, myśleć i rozważać jeszcze więcej, niż czytać.

Niech uważa, co się ma mówić, co zamilczeć. Nic nigdy nie mówić w szkole, czego sam jaśnie nie rozumie, na co się nie nagotuje, co by nad pojętność uczniów było. Mówić, odpowiadać grzecznie, przyjemnie do zadosyć uczynienia. Pomnieć, że z ludźmi rozumnymi sprawa, chociaż z dziećmi sprawa. Mówić z nimi zawsze rozsądnie, i zrozumiale, z przywoitym jednej rzeczy z drugiej wnoszeniem, i dozierać, aby i oni sami podług pojętności i wieku swego takim że sposobem o rzeczach mówili, jest wprawiać uczniów w zdrową praktyczną logikę, to jest w gruntowny rozsądek, który ma być przewodnikiem człowieka w całym jego życiu, w publicznych i domowych sprawach, i bez którego dowcip i nauki stają się próżnymi i szkodliwymi.

Starać się o poznanie charakteru, skłonności, przymiotów każdego ucznia powinien.

Pozwalać, owszem zachęcać dzieci, aby względem

Nauczyciele

tęgo, co mówi, poufale swoje pytania i wątpliwości czynili.

Nie obrażać uczniów mową dumną, zapalczywą, próżną, grubiańską. Poznają jego charakter; prędkość, lekkość jego, przywiedzie ich do pogardy.

Sprawi sobie nauczyciel poważanie, kiedy przepisane Ustawy Kommissyi jak najściślej zachowywać będzie, nie ubliżać im przez żadne względy urodzenia, przywiązania, pokrewieństwa; kiedy jak najdokładniej powinności swoich pilnować będzie, odejmując mocą przykładu dzieciom okazyją i pozór wyjmowania się z swoich obowiązków; kiedy w mowach i postępkach powagę rozsądną, tchnącą poszanowaniem, bez żadnego pozorów dumy i udawania utrzymywać będzie.

Zjedną sobie przywiązaniem, okazując szczerą, przyjacielską, ojcowską ku uczniom miłość; nie czczeni słowami, ale samym postępowaniem, słodko i z osobną napominając, o zdrowiu ich mając staranie, nawiedzając chorych etc.

Co do sprawiedliwości należy, równie w większych jako i mniejszych okolicznościach, zawsze jak najbardziej delikatnym i ścisłym pokaże się. Nie będzie chwalił ani nadgradzał nad miarę zasługi, dopieroż z poniżeniem drugiego.

W sprawach i kłótniach między uczniami zachodzących mieć będzie sobie za obowiązek sumnienia i honoru nigdy od prawdy sprawiedliwości nie odstępować, zapobiegać plotkom. Gdy przyjdzie nieuchronna karania potrzeba, nigdy nie będzie karał, gdy sam, albo który zawinił, jest w gniewie; ile możliwości starając się, aby za przełożeniem jego, ten, który na karę zasłużył, o winie swojej przeświadczonym został.

Kary nie na przykrościach na ciele zakładać będzie, ale na umartwieniu umysłu, przez umniejszenie szacunku, skromne poniżenie, stosując ukaranie do charakteru, czułości, skłonności młodego. Ogólnie mówić można, kiedy się przyczynom zasłużenia na kary będzie zabiegać, umniejszyć się ich potrzeba.

Władza Professora w ukaraniu określona będzie do tych tylko rzeczy, które do klasy jego należą, jako to: opuszczanie się w pilności, zaniedbanie lekcji i kompozycji, opuszczenie szkół; nie słuchanie i złe sprawowanie się w klassach etc.

Ogólnie, cokolwiek zawiera edukacja fizyczna i moralna, wszystko to staranie nauczyciela obejmować powinno.

Źródło: "Ustawy Kommissyi Edukacji Narodowej dla Stanu Akademickiego i na szkoły w krajach Rzeczypospolitej przepisane Roku 1783", Rozdział XIV. Nauczyciele - fragmenty.

Trzy powody... po co być wytrwałym i do czego potrzebna jest umiejętność wyszktałenia w sobie hartu ducha i silnej woli?

Lubię Nowy Rok. Lubię nie tyle pierwszy dzień stycznia, co samą świadomość, że oto właśnie rozpoczyna się coś zupełnie nowego i nieznanego, gdzie wszystko może się zdarzyć. Nowe otwarcie, nadzieje, plany, a może też kontynuacja tego co było dobre w starym roku.

Perspektywa, że mogę coś poprawić, ulepszyć, zrobić, zmienić nigdy nie wydaje się tak realna, jak właśnie w Nowy Rok. Stąd też i lista noworocznych postanowień. Robicie takie listy? Macie co roku nowe lub też wciąż te same postanowienia? Ja mam. Nazywam je celami i spisuję na kartce, żeby móc je w ciągu roku weryfikować. Noszę ją w torebce i czasami przypominam sobie np.: w tramwaju, co napisałam i czy jestem na dobrej drodze. Ale tak jak wiara bez uczynków jest martwa, tak postanowienia noworoczne bez wytrwałości nie mają szansy przetrwać i umierają w zapomnieniu.

Wytrwałość. Mało atrakcyjne słowo, niosące w sobie ciężar swojego znaczenia. Jednak odwrotnie proporcjonalnie do atrakcyjności, przynoszące niesamowite i spektakularne efekty.

Oto trzy powody, po co być wytrwałym i do czego potrzebna nam jest umiejętność wyszktałenia w sobie hartu ducha i silnej woli:

Po pierwsze:

Wytrwałość buduje siłę naszego charakteru i czyni z nas ludzi sukcesu. Tzw.: słomiany zapał nigdy niczego w życiu nie osiągnie. Nawet ktoś uzdolniony w danym kierunku nie zajdzie daleko bez wytrwałości i systematycznej, regularnej, czasami wręcz monotonnej pracy.

Żaden sportowiec, muzyk, czy naukowiec nie wzbije się na wyżyny w swojej dziedzinie, jeśli zabraknie mu wytrwałości w dążeniu do celu. Bo kropla drąży skałę, a powtarzanie jest matką studiowania – inne, bardziej wykwintne i przemawiające do naszej wyobraźni określenie tego samego pojęcia.

**Jak wiara
bez uczynków jest martwa,
tak postanowienia
bez wytrwałości
nie mają szansy przetrwać
i umierają w zapomnieniu.**

A zatem wytrwałość, czyli systematyczne i nieustające działanie, to gotowa recepta na powodzenie i pomyślność wszystkich naszych planów i postanowień.

Po drugie:

Wytrwałość to kwestia nawyku. Jako istoty ludzkie jesteśmy niewolnikami naszych nawyków. Nie na darmo mówi się, że przyzwyczajenie to nasza druga natura.

Jedne nawyki działają na naszą korzyść – jak mycie zębów, żeby za daleko nie szukać. Inne nam szkodzą – jak palenie papierosów. Jedno i drugie jest kwestią nabytego w dzieciństwie lub młodym wieku nawyku poprzez wielokrotne powtarzanie tej samej czynności. Dzisiaj niektórzy nie mogą zasnąć bez umycia zębów, a inni nie wypiją filiżanki kawy bez papierosa.

Na szczęście umysł ludzki jest plastyczny, a to oznacza, że choć z wiekiem pewne rzeczy wymagają większego wysiłku, wciąż na każdym etapie życia możemy stare nawyki zastąpić nowymi, w tym nauczyć się wytrwałości, inaczej samodyscypliny, czyli umiejętności narzucenia sobie oraz wyegzekwowania od siebie założonego wcześniej działania.

Po trzecie:

Bycie wytrwałym to dotrzymywanie słowa samemu sobie. To pewność, że jeśli coś postanowię, to tak się stanie. To świadomy wpływ na własne zachowanie i postępowanie. Kontrola nad własnym życiem. To umiejętność przewyższania swoich słabości oraz lenistwa, co podnosi wartość w oczach własnych i uodparnia na przykrości świata.

Dzięki umiejętności bycia wytrwałym, czyli posiadania tzw.: silnej woli, czujemy się mocni wewnętrznie i rzeczywiście tacy jesteśmy. Daje to pewność siebie i komfort na co dzień.

Jeśli chcesz rzucić palenie, schudnąć, zdrowo się odżywiać, zacząć trening, naukę języka obcego, zapisać się do szkoły, nauczyć gotować, zmienić pracę albo relacje z drugą osobą po prostu zaplanuj, podejmij decyzję i wytrwaj.

Proponuję następujące ćwiczenie. Uczmy się wytrwałości małymi krokami. Zaplanujmy, że uda nam się wytrwać w postanowieniu noworocznym przez tydzień. A potem jeszcze tydzień. I kolejny tydzień. I rozliczajmy się z samym sobą co tydzień. To tylko siedem dni. Tyle damy radę wytrzymać. Nowy nawyk kształtuje się po 21 dniach. Potem jest już tylko łatwiej 😊

Podaj dalej... przywróćmy modę na bycie wytrwałym w dążeniu do celu, hart ducha i silną wolę na co dzień, to olbrzymia wartość!

Magdalena Miczek
Kuratorium Oświaty w Poznaniu

Podaj dalej... to cykl traktujący o wartościach, ich znaczeniu i przydatności na co dzień. Celem jest zainspirowanie Cię, Drogi Czytelniku, do odkrycia, co stanowi Twoją esencję, abyś mógł wybrać te wartości, które wnoszą jakość i dodają wartość do Twojego życia i otoczenia.

Zwyczajnie niezwykła perła

Wanessa Bąkowska przyjechała do kuratorium oświaty z mamą na zaproszenie. Weszła do naszego studia lekko onieśmielona i już na początku obdarowała mnie swoim kalendarzem. Na szczęście zakłopotanie nie trwało długo. Zaczęłyśmy rozmawiać i tak poznałam Wanesskę...

Wanessa ma 13 lat, niebieskie oczy, proste, blond włosy, wrażliwość oraz artystyczną duszę. Mieszka wraz ze swoją rodziną: mamą, tatą, bratem Alanem, siostrą Nutką oraz psem Figą w Lipce, oczywiście w Wielkopolsce. Jest dziewczynką... zastanawiam się jakie słowo lub stwierdzenie opisałyby ją właściwie. Do głowy przychodzą mi dwa słowa: niezwykła i zwyczajna jednocześnie.

Wanessa czas lubi spędzać aktywnie i atrakcyjnie: potrafi zatańczyć „Belgijkę” i nie tylko, zagra na keyboardzie „Pojedziemy na łów”, da się zaprosić na konną przejażdżkę, ponieważ, gdy trzeba, pewnie siedzi w siodle.

Lubi podróżować i ma na swoim koncie zdobyte trzy szczyty korony gór polskich: Szczeliniec Wielki, Wielką Sowę oraz Turbacz. Preferuje poznawać historię i geografię praktycznie, odwiedzając razem z rodziną ciekawe miejsca, parki, zwiedzając muzea czy zamki.

Języki obce nie są jej do końca obce. Ma już za sobą korespondencję z królową Elżbietą II, której podarowała jeden ze swoich obrazów, kreśląc przy okazji kilka słów. Nie kryje przy tym wdzięczności dla swojej wychowawczynie za pomoc w zredagowaniu listu do królowej. Rozwija się również sportowo, startuje z powodzeniem w szkolnych zawodach, pływa, systematycznie się rehabilituje, a w wolnym czasie maluje obrazy.

Zapytana, którą z aktywności lubi najbardziej, odpowiada prosto i szczerze: chodzić do szkoły. Po prostu.

Zatrzymujemy się na chwilę na wątku malarskim... Wanessa zaczęła malować w wieku 9 lat. Spod jej ręki wyszło już 185 obrazów. Jednak, jak twierdzi, są one malowane sercem. Dlaczego? Często koniec oznacza również początek. Momentem przełomowym była śmierć babci, która zapoczątkowała jej twórczość artystyczną. Bolesne doświadczenie poruszyło serce i duszę dziewczynki w tak dużym stopniu, że emocje: żal, smutek, ale jednocześnie nadzieja, ponieważ Wanessa wierzy, że kiedyś Pan Bóg obudzi babcię i znowu się spotkają, musiały znaleźć ujście. Odnalazły je w malarstwie.

MAKI - pierwszy obraz namalowany po śmierci babci.

Swoje dzieła tworzy na płótnie przy użyciu farb akrylowych, jak również całej palety narzędzi: pędzli, młotka, folii aluminiowej, koralu, patyczków kosmetycznych, druciaka kuchennego, łańcuszka, plastikowych kubeczków, wykałaczek, grzebienia, czy sztućców.

Perły wielkoPolskiej oświaty

Obrazy Wanessy są znane nie tylko w środowisku lokalnym i okolicy: Lipce, Okonku, Łobżenicy, Złotowie, Pile. Prezentowała je również w Łodzi, Przeźmierowie oraz Warszawie w Teatrze Narodowym podczas Gali Integracji Osób Niepełnosprawnych. Najbliższa wystawa jest zaplanowana, jako wydarzenie towarzyszące konferencji EUROLINKCAT, organizowanej przez Centrum Kongresowo-Dydaktyczne Uniwersytetu Medycznego im. Karola Marcinkowskiego w Poznaniu.

Więcej o Wanessie i jej obrazach można się dowiedzieć na jej profilach Facebook: Obrazy malowane sercem oraz Wanesska i jej bonusik - Zespół Downa. Istnieje również możliwość zorganizowania wystawy lub aukcji obrazów Wanesski. Kontakt za pośrednictwem fanpage'a.

ZIEMIA - obraz подарowany królowej Elżbiecie II.

Co jeszcze można powiedzieć o Wanessce?

Mimo tylu różnych aktywności, wystaw i sprzedanych obrazów z pełnym przekonaniem mówi, że trzeba słuchać mamy, warto chodzić do szkoły, przyjaciółki są ważne, koledzy bywają ciekawi, choć jeden jej trochę dokucza, co ją denerwuje. Najbardziej na świecie kocha swoją rodzinę. Poczęstowana cukierkiem, pyta, czy może wziąć dla brata i siostry. Na tym właśnie polega jej zwyczajność.

I taka właśnie jest Wanesska: zwyczajnie niezwykła perła.

MIŁOŚĆ - "wykuta" na płótnie młotkiem.

rozmawiała: Magdalena Miczek
zdjęcia: Zbigniew Popieliński
Kuratorium Oświaty w Poznaniu

Potencjałem oraz cennym zasobem naturalnym Wielkopolski są ludzie. Perły wielkoPolskiej oświaty to rubryka prezentująca sylwetki osób ciekawych, niezwykłych, uzdolnionych, a także zaangażowanych, pracujących z pasją, poczuciem misji i celu, tworzących wartość dodaną w swoich lokalnych społecznościach. Zapraszamy do rozmowy nauczycieli, dyrektorów, pedagogów, uczniów, rodziców. Szukamy pereł, takich jak Wy.

Kontakt: redakcja@ko.poznan.pl

Dzień Babci oraz Dzień Dziadka

Każdego roku, o tej samej porze, 21 oraz 22 stycznia, obchodzimy jedno z najważniejszych świąt w naszym rodzinnym kalendarzu:

Dzień Babci i Dziadka.

Przedшкоlaki z Publicznego Przedszkola w Rozdrażewie uczciły to święto, składając babciom i dziadkom życzenia, recytując wiersze, śpiewając piosenki. Obowiązkowo przygotowały również laurki, dziękując za opiekę, cierpliwość i czas, jaki poświęcają im ukochani Babcia i Dziadek.

W wierszyku bowiem zawarta jest prawda: Babcie bywają różne, lecz każda pamięta, że jednakowo zawsze kochają wnuczka. To samo je cieszy, to samo raduje: nasz pocałunek, uśmiech i słowo... Dziękuję!

Dla babć i dziadków nagrane zostały filmy z uroczystości, by mimo braku możliwości oglądania występów wnuków na żywo, nie uszczknąć nic z prezentowanego repertuaru.

Aż trudno wyobrazić sobie, jak smutnym, gorzkim, pozbawionym blasku byłby świat bez naszych babć oraz dziadków.

Pamiętajmy więc o nich nie tylko od święta i odwiedzajmy jak najczęściej.

Ranking Liceów i Techników Perspektywy 2022

10 najlepszych techników w Wielkopolsce

- Technikum Komunikacji w Zespole Szkół Komunikacji im. Hipolita Cegielskiego w Poznaniu
- Technikum Łączności w Zespole Szkół Łączności im. Mikołaja Kopernika w Poznaniu
- Technikum nr 1 w Zespole Szkół nr 1 im. Powstańców Wielkopolskich we Wronkach
- Technikum nr 1 w Zespole Szkół Politechnicznych im. Bohaterów Monte Cassino we Wrześni
- Technikum w Zespole Szkół im. Józefa Wybickiego w Ratajach
- Technikum Geodezyjno-Drogowe w Poznaniu
- Technikum Ekonomiczno-Administracyjne nr 1 w Zespole Szkół Ekonomicznych im. Stanisława Staszica w Poznaniu
- Technikum Budowlane im. gen. Władysława Andersa w Zespole Szkół Budownictwa nr 1 w Poznaniu
- Technikum nr 2 w Zespole Szkół Ekonomicznych im. Jana Pawła II w Złotowie
- Technikum nr 1 w Zespole Szkół Technicznych w Pile

SERDECZNIE GRATULUJEMY!

Ranking Liceów i Techników Perspektywy prowadzony jest od kilkadziesiąt lat i zdążył wpisać się już w kalendarz wydarzeń w obszarze oświaty. W tym roku odbył się po raz dwudziesty czwarty.

Waldemar Siwiński, twórca polskich rankingów edukacyjnych, nazywa go profesjonalnie uporządkowaną informacją. Podkreśla jednocześnie, że w przygotowaniu rankingu wykorzystywane są dane pochodzące wyłącznie ze źródeł zewnętrznych: okręgowych komisji egzaminacyjnych, komitetów głównych olimpiad, Systemu Informacji Oświatowej, co stanowi gwarancję wiarygodności oraz obiektywizmu.

Kryteria brane pod uwagę przy ocenianiu szkół to: wyniki matury z przedmiotów obowiązkowych i dodatkowych, sukcesy uczniów w olimpiadach, wyniki egzaminów zawodowych w technikach.

10 najlepszych liceów w Wielkopolsce

- II Liceum Ogólnokształcące im. Generałowej Zamoyskiej i Heleny Modrzejewskiej w Poznaniu
- VIII Liceum Ogólnokształcące im. Adama Mickiewicza w Poznaniu
- Liceum Ogólnokształcące św. Marii Magdaleny w Poznaniu
- II Społeczne Liceum Ogólnokształcące Społecznego Towarzystwa Oświatowego w Pile
- I Liceum Ogólnokształcące z Oddziałami Dwujęzycznymi w Swarzędzu
- I Liceum Ogólnokształcące im. Karola Marcinkowskiego w Poznaniu
- III Liceum Ogólnokształcące im. św. Jana Kantego w Poznaniu
- XVI Liceum Ogólnokształcące z Oddziałami Dwujęzycznymi w Poznaniu
- Publiczne Salezjańskie Liceum Ogólnokształcące im. bł. Piątki Poznańskiej w Poznaniu
- Liceum Ogólnokształcące Towarzystwa Salezjańskiego im. św. Jana Bosko w Pile

27 grudnia świętem państwowym wszystkich Polaków

Dziękujemy wszystkim uczniom, rodzicom, nauczycielom, dyrektorom za włączenie się w akcję #wywieślagę oraz uroczyste upamiętnienie 103. rocznicy wybuchu Powstania Wielkopolskiego, obchodzonej po raz pierwszy jako święto państwowe.

Z nadesłanych zdjęć i relacji powstaje pamiątkowy album okolicznościowy, który z przyjemnością już wkrótce Państwu udostępniemy. Premiera 16 lutego 2022 r.

Wystawa Labirynt Sztuki

Celem ekspozycji jest popularyzacja sztuki polskiej XIX i XX wieku.

Zapraszamy nauczycieli wraz z uczniami do wyjątkowego spaceru po ścieżkach edukacyjnych, pozwalających na poznanie sztuki polskiej ostatnich dwóch stuleci: prac malarskich, rzeźby, fotografii, utworów muzycznych i literackich oraz filmów.

Jest to labirynt, w którym można odnaleźć różnorodne przykłady korespondencji sztuk.

Dodatkowo, po obejrzeniu wystawy, uczniowie będą mogli wziąć udział w konkursie (poprzez kod QR umieszczony na planszy tytułowej), w którym nagrodą jest ilustrowany album zawierający przystępnie opisaną historię polskiej sztuki XIX i XX w.

Wystawa będzie
prezentowana
do końca marca
przed Muzeum
Sztuk Użytkowych
w Poznaniu.

**PIERWSZE OBCHODY
NARODOWEGO DNIA
ZWYCIĘSKIEGO**

**POWSTANIA
WIELKOPOLSKIEGO**

WIELKOPOLSKA OŚWIATA POWSTAŃCOM

KURATORIUM
OŚWIATY
w POZNANIU

Magazyn
Trzy Klucze
wielkoPOLSKA oświata - naszym wspólnym dobrem

www.ko.poznan.pl
facebook.com/kopoznanpl
facebook.com/Kurator.Wielkopolska
twitter.com/WKO_POZKAN

Redaktor: Magdalena Miczek

Współpraca:
Akademia Królowej Jadwigi
<https://akademiacrh.pl>

Biblioteka Pedagogiczna w Poznaniu
www.pbp.poznan.pl

Biblioteka Raczyńskich
www.bracz.edu.pl

Fundacja Edukacji Zdrowotnej i Psychoterapii
<https://www.edukacja-zdrowotna.pl>

Odpowiedzialny Poznań
<https://odpowiedzialnypoznan.org>

Polskie Forum Rodziców
<https://www.polskieforumrodzicow.pl>

Adres redakcji:
ul. Kościuszki 93, 61-716 Poznań, tel.: 61 670 40 84

e-mail: redakcja@ko.poznan.pl

Zapraszamy do współpracy.

Zastrzegamy sobie prawo skracania i adiustacji tekstów oraz zmianę tytułów.

W numerze wykorzystano zdjęcia z zasobów własnych KO, nadesłane do KO oraz z www.pixabay.com.